

Riera d'Avià

Avià

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Avià
Emplaçament Travessa el terme pel centre des del Grau fins a Casserres després del Molí de Ballús.

Coordenades:

Latitud: 42.05455057592
Longitud: 1.848578561231
UTM Est (X): 404723
UTM Nord (Y): 4656474

Classificació

Número de fitxa 08011 - 142
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Espai Natural Protegit. POUM Avià, DOGC 12/07/2011
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Molí de Vilajoana](#)

[Resclosa del Molí de Vilajoana](#)

[Molí de Bellús](#)

[Resclosa del Molí de Bellús](#)

[Molí de Salvans](#)

[Moles del Molí de la Coromina](#)

[Resclosa de Lluert d'Avià](#)

Autoria de la fitxa

María del Agua Cortés Elía

Data de registre de la fitxa: dt., 12/02/2002 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía

Descripció

Riera de la conca dreta del Llobregat. És una riera de cabal molt irregular i amb elevada contaminació orgànica principalment per les granges de porcs. La riera neix a Coforb, a 1000m d'alçada i baixa per la costa fins a entrar en el municipi d'Avià on s'ajunta amb un ramal d'aigua que neix a la Serra de Queralt. A 1250m. Al vessant de Coforb la riera forma elegants tolls en els que es possible banyar-se i el saltant del Grau que es troba al costat d'una casa troglodítica (Els Forats) que pertany al terme de Coforb. Abans del saltant del Grau part de l'aigua de la riera es canalitza per abastir d'aigua potable el poble d'Avià. A la zona de la Farinera, ja en terme d'Avià, la resta d'aigua que baixa naturalment s'embassa i es deixa anar en petita quantitat. L'aigua de l'embassament s'utilitza en l'actualitat per al rec del camp de futbol d'Avià, tot i que en els seus inicis servia per abastir a la població. Un cop passada la Farinera, la riera passa per la zona sud-oest del nucli, passant per l'antic Molí de la Coromina, i es dirigeix cap a la casa Lluert d'Avià on hi ha una resclosa de ciment i una antiga resclosa medieval on es troba la canalització (construïda pels germans Rosal) que desvia aigua a l'Estany Gran de Graugés. La riera segueix el seu recorregut fins a entrar al terme de Casserres i passant abans per l'antic molí de Vilajoana i pel Molí de Bellús, tots dos amb les restes d'antigues rescloses medievals. A partir del moment en que la riera surt de l'embassament d'Avià, l'escassetat d'aigua i diferents aportacions orgàniques contribueixen a la contaminació de les aigües, tot i que la sedimentació en el seu recorregut fa que es vagi netejant a mida que avança cap a la zona de Graugés. En aquesta riera hi havia diferents espècies de fauna, principalment barb cua-roig (*barbus haasi*), però actualment estan pràcticament extingits degut a la contaminació orgànica.

Observacions:

La servitud d'aigua pertanyia a les famílies Mas i Salvans ja que la riera de les Boixes passa per les seves propietats, per això es va fer un pacte amb l'Ajuntament pels volts del 1800, que permet que aquest pugui fer servir l'aigua sempre que a les dues cases hi arribin nou plomes d'aigua. També s'anomena riera de Coforb.

Història

La riera d'Avià era coneguda antigament com riera de Napell (APM any 1433, Capbreu Serrateix 1773), encara que també es coneix com riera de Bellús, riera de Coforb o riera de les Boixes, al terme de Casserres (Ametlla de Merola) era coneguda com a riera de les Febres. L'aigua de la riera s'ha utilitzat des de l'Edat Mitja per moure diferents molins al terme: molí de la Coromina, molí de Santamaria (a Lluert d'Avià), molí de Vilajoana i molí de Bellús. Aquest usos es van mantenir fins al segle XX en alguns casos (Vilajoana i Bellús) o fins a finals del XIX (Coromina). A finals del segle XIX Agustí Rosal i Sala va desviar l'aigua de la riera amb una canalització a l'aire lliure fent una resclosa a sota de la casa Lluert que portava l'aigua fins a l'Estany Gran de Graugés i que s'utilitzava per regadiu de la finca. L'any 1980, degut a que l'aigua de la riera Font Caldes no era suficient per abastir al municipi, es va decidir construir un embassament per emmagatzemar l'aigua sobrant durant l'hivern i la primavera. Es va construir l'any 1987 amb diferents subvencions de la Generalitat a la zona de la Farinera. L'embassament té 2.258 m² de superfície, per emmagatzemar un volum d'aigua de 7.175 m³. La presa té 44 m de longitud i 12'50 m d'alçada. Amb dues bombes s'elevava l'aigua fins a l'estació potabilitzadora que es troba al costat del camí, tot i que actualment

aquesta aigua només s'utilitza per a regar el camp de futbol i l'aigua potable es canalitza per sobre del saltant del Grau, a Coforb.

Bibliografia

L'embassament d'aigua: un repte per Avià. Ressò n° 8, any 1985.

